

รายงานสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(แก้ไขเพิ่มเติมอัตราดอกเบี้ยในกฎหมาย)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฯ จากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง โดยตรงกับการกำหนดนโยบายการเงินการคลังของประเทศ กระบวนการยุติธรรม และการประกอบธุรกิจการให้กู้ยืมเงิน จำนวน ๒๑ หน่วยงาน และจากผู้เกี่ยวข้องซึ่งเป็นประชาชนทั่วไป ตั้งแต่วันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ รวมระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น ๓๑ วัน ผ่าน ๓ ช่องทาง ดังนี้ (๑) การรับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์ของสำนักงานฯ (www.krisdika.go.th) โดยมีผู้เข้าชม ๕๓๖ คน เห็นด้วย ๑ คน และไม่มีผู้ไม่เห็นด้วย (๒) การกระจายแบบสอบถาม (Google Forms) ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ โดยมีผู้แสดงความคิดเห็น ๑๘๐ คน และ (๓) การรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย Alpha Version (www.lawtest.go.th) โดยมีผู้แสดงความคิดเห็น ๖๘ คน รวมจำนวนผู้เข้าร่วมการรับฟังความคิดเห็น ๗๘๔ คน

ประเด็น	ความคิดเห็นและข้อสังเกต	คำชี้แจง
<p>๑. การแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์</p>	<p>๑.๑ ทุกหน่วยงานเห็นว่ามี ความจำเป็นในการแก้ไขเพิ่มเติมให้เหมาะสมกับสภาพการณ์</p> <p>๑.๒ หน่วยงาน ๙ หน่วย แสดงความคิดเห็นและมีข้อสังเกตต่อร่างแก้ไขเพิ่มเติมฯ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ธนาคารแห่งประเทศไทยเห็นว่า อัตราดอกเบี้ยในกรณีที่มีได้กำหนดโดยนิติกรรมตาม มาตรา ๗ ควรเป็นอัตราคงที่ เพื่อไม่ให้ประชาชนเกิดความสับสน เนื่องจากอัตราดอกเบี้ย ตามมาตรา ๗ นี้ ไม่ใช่อัตราที่ถูกใช้อ้างอิงหลักในการทำธุรกรรมทั่วไป และในภาวะเศรษฐกิจ ปัจจุบันอัตราดอกเบี้ยที่เหมาะสมอยู่ที่ประมาณร้อยละ ๓ ถึงร้อยละ ๔ ต่อปี นอกจากนี้ เสนอให้มีการทบทวนอัตราดอกเบี้ยดังกล่าวทุก ๓ ปี ในกฎหมายระดับรองในระดับ พระราชกฤษฎีกา - สำนักงานอัยการสูงสุด สมาคมสถาบันการเงินของรัฐ และสมาคมไฟฟ้าแก๊สฯ เสนอให้ กำหนดเป็นอัตราคงที่ และให้ทบทวนในรอบระยะเวลา ๓ ปี ๕ ปี หรือ ๑๐ ปี 	<p>- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้พิจารณาความเห็นและข้อสังเกต ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นด้วยกับ ความเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เสนอให้ ปรับปรุงร่างฯ ให้เป็นอัตราที่เข้าใจได้ง่าย เพื่อลดความสับสนของประชาชนทั่วไป และกำหนดอัตราดอกเบี้ยในกรณีที่มีได้ กำหนดโดยนิติกรรมหรือโดยบทกฎหมาย อันขัดแย้ง จากอัตราเดิมที่ร้อยละ ๗.๕ ต่อปี เป็นอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี ตามข้อเสนอของธนาคารแห่งประเทศไทย</p>

ประเด็น	ความคิดเห็นและข้อสังเกต	คำชี้แจง
	<ul style="list-style-type: none"> - สมาคมการค้าผู้ประกอบการธุรกิจสินเชื่อทะเบียนรถเสนอให้ใช้อัตราดอกเบี้ย MLR เป็นอัตราอ้างอิงแทน เนื่องจากอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำบวกด้วยร้อยละ ๑ ต่อปี เป็นอัตราที่ต่ำกว่าต้นทุนทางการเงินของเจ้าหนี้ - สำนักงานศาลยุติธรรม สคบ. กรมบังคับคดี สมาคมสถาบันการเงินของรัฐ และสมาคมการค้าผู้ประกอบการธุรกิจสินเชื่อทะเบียนรถเสนอให้ตัดเพดานอัตราดอกเบี้ยสูงสุดไม่เกินร้อยละ ๗.๕ ต่อปีออกจากร่างฯ - สำนักงานศาลยุติธรรม และ สคบ. เสนอให้กำหนดวันประกาศอัตราดอกเบี้ยในราชกิจจานุเบกษาให้ตรงกับวันที่ ๑ มกราคมและวันที่ ๑ กรกฎาคมของทุกปี - สคบ. หอการค้าไทยฯ และสมาคมการค้าผู้ประกอบการธุรกิจสินเชื่อทะเบียนรถเสนอให้ประกาศอัตราดอกเบี้ยทุกรอบระยะเวลา ๑ ปี แทนรอบระยะเวลา ๖ เดือน - สำนักงานอัยการสูงสุด และสมาคมสถาบันการเงินของรัฐเสนอให้กำหนดวิธีการคำนวณดอกเบี้ยไว้ในกฎหมายลำดับรองแทนการกำหนดไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ - สคบ. เสนอให้ปรับปรุงวรรคสอง โดยย้ายถ้อยคำในร่างฯ ที่ว่า “<u>บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละหนึ่งต่อปี</u>” ไปไว้หน้าข้อความ “<u>โดยให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา</u>” - สศค. และ สมาคมสถาบันการเงินของรัฐมีข้อสังเกตว่า อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำประเภท ๑๒ เดือนของธนาคารพาณิชย์อาจมีหลายอัตราที่แตกต่างกันตามวงเงินที่รับฝากและประเภทของลูกค้า เช่น บุคคลธรรมดานิติบุคคล และรัฐวิสาหกิจ จึงควรกำหนดให้ชัดเจนว่าเป็นอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำประเภท ๑๒ เดือนของลูกค้ากลุ่มใด - กรมพัฒนาธุรกิจการค้ามีข้อสังเกตว่า หากอัตราดอกเบี้ยของธนาคารพาณิชย์เป็นอัตราติดลบจากสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ อาจทำให้อัตราดอกเบี้ยติดลบได้ จึงควรกำหนดอัตราดอกเบี้ยขั้นต่ำไว้ด้วย - สมาคมสถาบันการเงินของรัฐมีข้อสังเกตว่า อัตราเพิ่มที่กำหนดตายตัวร้อยละ ๑ ต่อปี อาจไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ ควรพิจารณากำหนดให้มีอัตราลดลงตามสมควร - สคบ. สมาคมสถาบันการเงินของรัฐ และสมาคมการค้าผู้ประกอบการธุรกิจสินเชื่อทะเบียนรถมีข้อสังเกตว่า การกำหนดวิธีการคำนวณอัตราดอกเบี้ยที่ยุ่งยากอาจทำให้ผู้บริโภคเกิดความสับสน 	<p>และกำหนดกลไกการปรับเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ยให้ลดลงหรือเพิ่มขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ และสภาพเศรษฐกิจของประเทศได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา และให้กระทรวงการคลังพิจารณาทบทวนอัตราดอกเบี้ยดังกล่าวทุก ๓ ปี ให้มีอัตราใกล้เคียงกับอัตราเฉลี่ยระหว่างอัตราดอกเบี้ยเงินฝากกับอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์</p>

ประเด็น	ความคิดเห็นและข้อสังเกต	คำชี้แจง
	<p>- สมาคมการค้าผู้ประกอบการกสิอินชื้อทะเบียนรถเสนอให้กำหนดบทเฉพาะกาลให้ใช้ร่างแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ กับการคิดดอกเบี้ยในสัญญาที่ได้ทำขึ้นหลังวันที่กฎหมายมีผลใช้บังคับ เนื่องจากการกำหนดให้ใช้กับสัญญาที่ทำขึ้นก่อนวันที่กฎหมายมีผลใช้บังคับจะทำให้การปรับระบบงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเจ้าหน้าที่มีความยุ่งยากมาก</p>	<p>- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาความเห็นของสมาคมการค้าผู้ประกอบการกสิอินชื้อทะเบียนรถแล้ว เห็นว่าควรกำหนดบทเฉพาะกาลให้ใช้ร่างแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ กับการคิดดอกเบี้ยที่ถึงกำหนดเวลาชำระตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เพื่อช่วยเหลือลูกหนี้ที่มีภาระหนี้สินอันสืบเนื่องมาจากปัญหาสภาวะการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) ที่เป็นผลมาจากสัญญาที่ทำขึ้นก่อนพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>
	<p>๑.๓ ความเห็นของประชาชนทั่วไปที่ร่วมแสดงความคิดเห็น ผ่าน Google Form มีประเด็นดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่เห็นด้วยกับอัตราลอยตัวเนื่องจากทำให้อัตราดอกเบี้ยมีความไม่ชัดเจนแน่นอน - ควรปรับปรุงโดยกำหนดเป็นอัตราคงที่ในอัตราที่ต่ำกว่าร้อยละ ๗.๕ ต่อปี - เห็นด้วยกับอัตราลอยตัว แต่ไม่เห็นด้วยกับการประกาศทุก ๖ เดือน เนื่องจากทำให้อัตราดอกเบี้ยขึ้นลงถี่เกินไป - อัตราเพิ่มที่กำหนดเป็นอัตราที่ต่ำเกินไป ควรกำหนดให้บวกเพิ่มร้อยละ ๑.๕ หรือร้อยละ ๒ ต่อปี - อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ ไม่ใช่อัตราอ้างอิงที่เหมาะสม เนื่องจากเจ้าหน้าที่ย่อมมีต้นทุนทางการเงินเช่นเดียวกับลูกหนี้ จึงควรใช้อัตราอ้างอิงอื่นที่สะท้อนต้นทุนของเจ้าหน้าที่ เช่น อัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อที่มีความเหมาะสม - ไม่เห็นด้วยในภาษาที่ใช้ เนื่องจากกวนไม่ชัดเจน ทำให้เข้าใจยากในการตีความ ควรแก้ไขเพิ่มเติมในลักษณะที่ง่ายต่อความเข้าใจของประชาชนทั่วไปมากกว่านี้ 	<p>- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาความเห็นและข้อสังเกตของประชาชนทั่วไป และได้นำความคิดเห็นมาใช้ในการพิจารณาปรับปรุงร่างฯ แล้ว</p>
	<p>๑.๔ ความเห็นของประชาชนทั่วไปที่ร่วมแสดงความคิดเห็นผ่านระบบกลาง มีผู้เห็นด้วย ๕๔ คน ไม่เห็นด้วย ๑๓ คน</p>	<p>- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาความเห็นและข้อสังเกตของประชาชนทั่วไป และได้นำความ</p>

ประเด็น	ความคิดเห็นและข้อสังเกต	คำชี้แจง
		คิดเห็นมาใช้ในการพิจารณาปรับปรุงร่างฯ แล้ว
๒. การแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	<p>๒.๑ หน่วยงาน ๑๕ หน่วย เห็นว่ามีความจำเป็นในการแก้ไขเพิ่มเติมให้เหมาะสมกับสภาพการณ์</p> <p>๒.๒ หน่วยงาน ๑ หน่วย คือ สถาบันการเงินของรัฐ ๑ แห่ง ในสมาคมสถาบันการเงินของรัฐ เห็นว่าไม่มีความจำเป็นในการแก้ไขเพิ่มเติม เนื่องจากอัตราดอกเบี้ยผิดนัดในปัจจุบันมีความเหมาะสมอยู่แล้ว</p> <p>๒.๓ หน่วยงาน ๙ หน่วย แสดงความคิดเห็นและมีข้อสังเกตต่อร่างแก้ไขเพิ่มเติมฯ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - สมาคมสถาบันการเงินของรัฐเสนอให้กำหนดเป็นอัตราดอกเบี้ยคงที่ในลักษณะที่ยืดหยุ่นได้ตามสภาพการณ์ - สำนักงานอัยการสูงสุดเสนอให้กำหนดเป็นอัตราคงที่และใช้อัตราเดียวกับอัตราดอกเบี้ยในมาตรา ๗ - สมาคมไฟฟ้าแก๊สฯเสนอให้กำหนดเป็นอัตราคงที่และเพิ่มอัตราดอกเบี้ยผิดนัดให้มากกว่าร้อยละ ๗.๕ ต่อปี - สมาคมการค้าผู้ประกอบการธุรกิจสินเชื่อทะเบียนรถเสนอให้ใช้อัตราดอกเบี้ย MLR เป็นอัตราอ้างอิงแทน - สำนักงานศาลยุติธรรม สคบ. กรมบังคับคดี สมาคมสถาบันการเงินของรัฐ และสมาคมการค้าผู้ประกอบการธุรกิจสินเชื่อทะเบียนรถเสนอให้ตัดเพดานอัตราดอกเบี้ยสูงสุดไม่เกินร้อยละ ๗.๕ ต่อปีออกจากร่างฯ - สคบ. หอการค้าไทยฯ และสมาคมการค้าผู้ประกอบการธุรกิจสินเชื่อทะเบียนรถเสนอให้ประกาศอัตราดอกเบี้ยทุกรอบระยะเวลา ๑ ปี 	<p>- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาความเห็นของสถาบันการเงินของรัฐ ๑ แห่ง ในสมาคมสถาบันการเงินของรัฐแล้ว เห็นว่ามีความจำเป็นจะต้องปรับปรุงอัตราดอกเบี้ยผิดนัดให้สอดคล้องกับสภาพการณ์และสภาพเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป</p> <p>- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาความเห็นและข้อสังเกตของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นด้วยกับความเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เสนอให้ปรับปรุงร่างฯ ให้เป็นอัตราที่เข้าใจได้ง่ายเพื่อลดความสับสนของประชาชนทั่วไปและกำหนดอัตราดอกเบี้ยผิดนัดเป็นอัตราที่กำหนดไว้ในร่างแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี เพื่อเป็นมาตรการลงโทษลูกหนี้ที่ผิดนัดชำระหนี้ และเพื่อมิให้เกิดการประวิงเวลาชำระหนี้ รวมเป็นอัตราดอกเบี้ยผิดนัดทั้งสิ้นร้อยละ ๕ ต่อปี ซึ่งเป็นอัตราดอกเบี้ยผิดนัดที่เหมาะสมสำหรับการใช้บังคับ</p>

ประเด็น	ความคิดเห็นและข้อสังเกต	คำชี้แจง
	<ul style="list-style-type: none"> - สคบ. เสนอให้ปรับปรุงวิธีการเขียนอัตราเพิ่มในร่างฯ ให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น เนื่องจากถ้อยคำที่ว่า “<u>ในอัตราที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดตามมาตรา ๗ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละสามต่อปี</u>” ประชาชนทั่วไปอ่านแล้วอาจตีความได้เป็นสองกรณี คือ ๑) ค่าเฉลี่ยอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๓ ต่อปี หรือ ๒) ค่าเฉลี่ยอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๑ ต่อปีในมาตรา ๗ แล้วจึงบวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๓ ต่อปี - สมาคมสถาบันการเงินของรัฐมีข้อสังเกตว่า อัตราเพิ่มที่กำหนดตายตัวร้อยละ ๓ ต่อปี อาจไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ ควรพิจารณากำหนดให้มีอัตราลดลงตามสมควร - สมาคมสถาบันการเงินของรัฐเสนอให้ยกเลิกบทบัญญัติในส่วนที่กำหนดว่า “...<u>ถ้าเจ้าหนี้อาจจะเรียกดอกเบี้ยได้สูงกว่านั้นโดยอาศัยเหตุอย่างอื่นอันชอบด้วยกฎหมาย ก็ให้คงส่งดอกเบี้ยต่อไปตามนั้น</u>” โดยกำหนดให้เจ้าหนี้ทุกประเภทจะต้องใช้อัตราดอกเบี้ยผิมนัดตามร่างมาตรา ๒๒๔ นี้ โดยคู่สัญญาไม่อาจตกลงเป็นอื่น และไม่อาจยกเว้นโดยกฎหมายอื่นได้ - สมาคมการค้าผู้ประกอบการธุรกิจสินเชื่อทะเบียนรถมีข้อสังเกตว่า อัตราดอกเบี้ยผิมนัดลอยตัว อาจจะมีผลต่อความยุ่งยากในการบังคับคดีและการฟ้องร้องของประชาชน โดยเฉพาะในกรณีที่เกิดข้อพิพาทนั้นมีระยะเวลานาน - กรมสรรพากรมีข้อสังเกตว่าการปรับปรุงอัตราดอกเบี้ยผิมนัดอาจมีผลกระทบต่อกรมสรรพากรในการเรียกชำระเงินในบางกรณี เช่น การเรียกคืนเงินภาษีกรณีสังคินเงินภาษีผิดพลาด หรือการละเมิดของเจ้าหน้าที่ - สมาคมการค้าผู้ประกอบการธุรกิจสินเชื่อทะเบียนรถเสนอให้กำหนดบทเฉพาะกาลให้ใช้ร่างมาตรา ๒๒๔ กับการคิดดอกเบี้ยผิมนัดในสัญญาที่ได้ทำขึ้นหลังวันที่กฎหมายมีผลใช้บังคับ เนื่องจากการกำหนดให้ใช้กับสัญญาที่ทำขึ้นก่อนวันที่กฎหมายมีผลใช้บังคับ จะทำให้การปรับระบบงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเจ้าหนี้มีความยุ่งยากมาก 	<p>ในระยะแรกก่อนที่จะมีการทบทวนอัตราดอกเบี้ยตามมาตรา ๗ ต่อไป</p> <p>- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาความเห็นของสมาคมการค้าผู้ประกอบการธุรกิจสินเชื่อทะเบียนรถแล้ว เห็นว่าควรกำหนดบทเฉพาะกาลให้ใช้ร่างแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๒๔ กับการคิดดอกเบี้ยผิมนัดที่ถึงกำหนดเวลาชำระตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เพื่อช่วยเหลือลูกหนี้ที่มีภาระหนี้สินอันสืบ</p>

ประเด็น	ความคิดเห็นและข้อสังเกต	คำชี้แจง
	<p>๒.๔ ความเห็นของประชาชนทั่วไปที่ร่วมแสดงความคิดเห็น ผ่าน Google Form มีประเด็นดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่จำเป็นที่จะต้องแก้ไขอัตราดอกเบี้ยผิคนัด เนื่องจากเจ้าหนี้ส่วนใหญ่จะตกลงกับลูกหนี้ในการคิดดอกเบี้ยเป็นประการอื่นซึ่งมีอัตราสูงกว่าอัตราตามมาตรา ๒๒๔ อยู่แล้ว ซึ่งศาลก็ได้ปรับแก้ให้เกิดความเป็นธรรมกับลูกหนี้โดยอาศัยมาตรา ๓๘๓ หรือโดยพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรมฯ - ควรใช้อัตราดอกเบี้ยคงที่และเป็นอัตราเดียวกับมาตรา ๗ ตามหลักการเดิมของ ปพพ. เนื่องจากการสร้างภาระการบริหารสัญญาของภาคธุรกิจเกินสมควร สร้างความยากลำบากในการคำนวณ และเจ้าหนี้มีสิทธิพิสูจน์ค่าเสียหายอื่นได้อยู่แล้ว - ควรกำหนดอัตราดอกเบี้ยตามเป็นอัตราคงที่ แต่กำหนดให้อัตราตามมาตรา ๒๒๔ สูงกว่าอัตราตามมาตรา ๗ ร้อยละ ๓ เพื่อลงโทษลูกหนี้ที่ผิคนัดชำระหนี้ - อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ ไม่ใช่อัตราอ้างอิงที่เหมาะสม เนื่องจากเจ้าหนี้อย่อมมีต้นทุนทางการเงินเช่นเดียวกับลูกหนี้ จึงควรใช้อัตราอ้างอิงอื่นที่สะท้อนต้นทุนของเจ้าหนี้ได้ เช่น อัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อที่มีความเหมาะสม - อัตราเพิ่มที่กำหนดต่ำเกินไป โดยเฉพาะเมื่อคิดว่าดอกเบี้ยผิคนัดเป็นบทยกโทษในการชำระหนี้ไม่ตรงตามเวลา - ไม่ควรกำหนดเพดานอัตราดอกเบี้ยผิคนัด ควรให้เป็นอัตราลอยตัวที่แท้จริง - ถ้อยคำในส่วนของอัตราเพิ่มมีความไม่ชัดเจนว่าจะบวกเพิ่มจากอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก ร้อยละ ๓ หรือร้อยละ ๔ ควรปรับถ้อยคำให้ชัดเจนจะได้ไม่เกิดข้อพิพาทในส่วนนี้ - เห็นด้วยในหลักการ แต่ไม่เห็นด้วยกับวิธีการเขียนโยงกับอัตราตามมาตรา ๗ เพราะเข้าใจยาก ควรเขียนตรง ๆ ว่าให้บวกร้อยละ ๔ จากดอกเบี้ยเงินฝากประจำ - เกิดความซับซ้อนและขั้นตอนของผู้ปฏิบัติงานด้าน บัญชี กฎหมาย และประชาชนทั่วไป ที่ไม่ได้ประกอบอาชีพด้านสถาบันการเงินโดยตรง 	<p>เนื่องมาจากปัญหาสภาวะการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) ที่เป็นผลมาจากสัญญาที่ทำขึ้นก่อนพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาความเห็นและข้อสังเกตของประชาชนทั่วไป และได้นำความคิดเห็นมาใช้ในการพิจารณาปรับปรุงร่างแล้ว</p>

ประเด็น	ความคิดเห็นและข้อสังเกต	คำชี้แจง
	<ul style="list-style-type: none"> - ในแง่การดำเนินคดี จะทำให้มีปัญหามากในการนำสืบประกาศ ธปท. ในส่วนที่เกี่ยวกับอัตราดอกเบี้ยผิดนัด - ข้อความที่กำหนดว่า "เจ้าหน้าที่อาจจะเรียกดอกเบี้ยสูงกว่านั้นได้ โดยอาศัยเหตุอย่างอื่นอันชอบด้วยกฎหมาย" เป็นข้อความที่ยังไม่ชัดเจนเพียงพอ ควรมีถ้อยคำที่ก่อให้เกิดความชัดเจนว่า การแก้ไขบทบัญญัติในส่วนนี้ไม่กระทบกับสิทธิของเจ้าหน้าที่จะสามารถเรียกดอกเบี้ยผิดนัดในอัตราที่สูงกว่าอัตราตามมาตรา ๒๒๔ ได้ <p>๒.๕ ความเห็นของประชาชนทั่วไปที่ร่วมแสดงความเห็นผ่านระบบกลาง มีผู้เห็นด้วย ๘๗ คน ไม่เห็นด้วย ๑๑ คน</p>	<p>- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาความเห็นและข้อสังเกตของประชาชนทั่วไป และได้นำความคิดเห็นมาใช้ในการพิจารณาปรับปรุงร่างฯ แล้ว</p>
<p>๓. การกำหนดให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีหน้าที่ในการคำนวณและประกาศอัตราดอกเบี้ยตามมาตรา ๗ และมาตรา ๒๒๔ ทุกรอบระยะเวลา ๖ เดือน</p>	<p>๓.๑ หน่วยงาน ๘ หน่วย เห็นด้วยโดยไม่มีข้อสังเกต</p> <p>๓.๒ หน่วยงาน ๓ หน่วย ไม่เห็นด้วยกับการกำหนดให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีหน้าที่ในการคำนวณและประกาศอัตราดอกเบี้ยตามมาตรา ๗ และมาตรา ๒๒๔ โดยให้เหตุผลดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - สำนักงานอัยการสูงสุดมีข้อสังเกตว่า การกำหนดให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีหน้าที่ในการกำหนดอัตราดอกเบี้ยดังกล่าวจะขัดกับวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานของธนาคารแห่งประเทศไทยหรือไม่ เพราะมาตรา ๗ ของพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ บัญญัติว่า <u>“ธปท. มีวัตถุประสงค์ในการดำเนินการกิจอันพึงเป็นงานของธนาคารกลางเพื่อดำรงไว้ซึ่งเสถียรภาพทางการเงิน และเสถียรภาพของระบบสถาบันการเงินและระบบการชำระเงิน...”</u> - สำนักงานอัยการสูงสุดเห็นว่าควรกำหนดอัตราดอกเบี้ยตามมาตรา ๗ และมาตรา ๒๒๔ เป็นอัตราคงที่ โดยให้การทบทวนอัตราดอกเบี้ยดำเนินการในรูปแบบของคณะกรรมการซึ่งตั้งโดยคณะรัฐมนตรีและให้ธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นหน่วยงานหลักในคณะกรรมการชุดดังกล่าว - สมาคมสถาบันการเงินของรัฐไม่เห็นด้วยในการแก้ไขให้เป็นอัตราดอกเบี้ยลอยตัว แต่หากจะต้องมีหน่วยงานที่กำหนดอัตราดอกเบี้ยดังกล่าวควรให้กำหนดร่วมกันโดยหน่วยงานกลางหลายหน่วย 	<p>- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาความเห็นและข้อสังเกตของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นด้วยกับความเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เสนอให้ปรับปรุงร่างฯ ให้เป็นอัตราที่เข้าใจได้ง่าย เพื่อลดความสับสนของประชาชนทั่วไป จึงได้ปรับปรุงร่างฯ โดยตัดกลไกการให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีหน้าที่ในการคำนวณและประกาศอัตราดอกเบี้ยตามมาตรา ๗ และมาตรา ๒๒๔ แล้ว</p>

ประเด็น	ความคิดเห็นและข้อสังเกต	คำชี้แจง
	<p>- สมาคมพิภโกลไฟแนนซ์ฯ ไม่เห็นด้วยในการแก้ไขให้เป็นอัตราดอกเบี้ยลอยตัว ควรกำหนดเป็นอัตราคงที่ในกฎหมาย</p> <p>๓.๓ หน่วยงาน ๔ หน่วย แสดงความคิดเห็นและมีข้อสังเกตต่อการคำนวณและประกาศอัตราดอกเบี้ยตามมาตรา ๗ และมาตรา ๒๒๔ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - สำนักงานศาลยุติธรรมเสนอให้กำหนดวันประกาศอัตราดอกเบี้ยในราชกิจจานุเบกษาให้ตรงกับวันที่ ๑ มกราคมและวันที่ ๑ กรกฎาคมของทุกปี - สคบ. หอการค้าไทยฯ และสมาคมการค้าผู้ประกอบการธุรกิจสินเชื่อทะเบียนรถเสนอให้ประกาศอัตราดอกเบี้ยทุกรอบระยะเวลา ๑ ปี เพื่อให้เกิดความสะดวกในการปฏิบัติของผู้บริโภคและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง - สคบ. เสนอให้ธนาคารแห่งประเทศไทยออกประกาศในลักษณะที่ระบุอัตราดอกเบี้ยเงินฝากโดยเฉลี่ยของธนาคารพาณิชย์ที่มีขนาดสินทรัพย์ใหญ่ที่สุดจำนวนห้าแห่ง และอัตราดอกเบี้ยตามร่างแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ และมาตรา ๒๒๔ อย่างชัดเจน - ธนาคารแห่งประเทศไทยเห็นว่า อัตราดอกเบี้ยตามมาตรา ๗ มีผลบังคับใช้เป็นการทั่วไปควรมีลักษณะที่ชัดเจนและต่อเนื่องคงที่ ไม่ผันแปรตามอัตราดอกเบี้ยเงินฝากถัวเฉลี่ยของธนาคารพาณิชย์ซึ่งมีความผันผวน ไม่สามารถคาดการณ์ได้ และไม่สะท้อนต้นทุนที่แท้จริงของการทำธุรกรรม - ธนาคารแห่งประเทศไทยเสนอว่า อัตราดอกเบี้ยที่เหมาะสมกับสถานะเศรษฐกิจในปัจจุบันควรอยู่ที่ประมาณร้อยละ ๓-๔ ต่อปี และควรมีการทบทวนอัตราดอกเบี้ยดังกล่าวทุก ๓ ปี เพื่อให้อัตราดอกเบี้ยมีความชัดเจน ไม่ผันผวนจนเกินไป 	<p>- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาความเห็นและข้อสังเกตของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นด้วยกับความเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เสนอให้ปรับปรุงร่างฯ ให้เป็นอัตราที่เข้าใจได้ง่าย เพื่อลดความสับสนของประชาชนทั่วไป จึงได้ปรับปรุงร่างฯ โดยตัดกลไกการให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีหน้าที่ในการคำนวณและประกาศอัตราดอกเบี้ยตามมาตรา ๗ และมาตรา ๒๒๔ แล้ว</p>
	<p>๓.๔ ความเห็นของประชาชนทั่วไปที่ร่วมแสดงความคิดเห็น ผ่าน Google Form มีประเด็นดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ควรให้ศาลยุติธรรมเป็นคนกำหนดอัตราดอกเบี้ยผิคนั้นมากกว่า ธปท. เพราะมีความใกล้ชิดกับประชาชนมากกว่า - ควรประกาศเป็นรอบระยะเวลา ๑ ปี เพราะการประกาศทุก ๖ เดือน จะสร้างความยุ่งยากในการคำนวณให้กับเจ้าหนี้ ศาล และเจ้าพนักงานบังคับคดี - ควรประกาศเป็นรายไตรมาส เพื่อให้อัตราดอกเบี้ยมีความยืดหยุ่นและทันต่อสภาพการณ์อย่างแท้จริง 	<p>- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาความเห็นและข้อสังเกตของประชาชนทั่วไป และได้นำความคิดเห็นมาใช้ในการพิจารณาปรับปรุงร่างฯ แล้ว</p>

ประเด็น	ความคิดเห็นและข้อสังเกต	คำชี้แจง
	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นการสร้างขั้นตอนและเกิดความยุ่งยากในการคิดดอกเบี้ยระหว่างเจ้าหนี้และลูกหนี้ที่ต้องติดตามประกาศ ธปท. - ควรพิจารณาหน้าที่และอำนาจของกระทรวงการคลังในเรื่องนี้ควบคู่ไปด้วย 	
	<p>๓.๕ ความเห็นของประชาชนทั่วไปที่ร่วมแสดงความคิดเห็นผ่านระบบกลาง มีผู้เห็นด้วย ๓๘ คน ไม่เห็นด้วย ๑๘ คน</p> <ul style="list-style-type: none"> - การคำนวณและประกาศอัตราดอกเบี้ยตามมาตรา ๗ และมาตรา ๒๒๔ ควรประกาศเป็นรายปี เพื่อไม่เกิดความซับซ้อนในการคำนวณอัตราดอกเบี้ยของประชาชน - เป็นการสร้างภาระความยุ่งยากให้กับนักกฎหมายและประชาชน หากให้ธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นผู้ควบคุมอัตราดอกเบี้ยตามกฎหมาย เท่ากับว่าในการฟ้องร้องคดี ประชาชนทั่วไปย่อมเสียเปรียบแต่ธนาคารเองกลับสามารถคิดดอกเบี้ยได้แพงกว่า เป็นการผลักให้คนกู้ยืมเงินนอกระบบมากขึ้นเพราะดอกเบี้ยถูกและมีการใช้เทคนิคทางกฎหมายมากขึ้น ซึ่งจะเป็นปัญหาสังคมในภายหน้า - อยากให้ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศอัตราดอกเบี้ยได้ชัดเจน คั้นหาง่ายได้เช่นเดียวกับอัตราดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารพาณิชย์ 	<p>- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาความเห็นและข้อสังเกตของประชาชนทั่วไป และได้นำความคิดเห็นมาใช้ในการพิจารณาปรับปรุงร่างฯ แล้ว</p>
<p>๔. การเพิ่มมาตรา ๒๒๔/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์</p>	<p>๔.๑ หน่วยงาน ๑๑ หน่วย เห็นด้วยกับร่างมาตรา ๒๒๔/๑ โดยไม่มีข้อสังเกต</p> <p>๔.๒ หน่วยงาน ๑ หน่วย คือ สถาบันการเงินของรัฐ ๑ แห่งในสมาคมสถาบันการเงินของรัฐ ไม่เห็นด้วยกับการร่างมาตรา ๒๒๔/๑ โดยให้เหตุผลว่าการบัญญัติให้ข้อตกลงดังกล่าวเป็นโมฆะเป็นการจำกัดสิทธิระหว่างคู่สัญญาเกินสมควรและศาลมีอำนาจในการกำหนดให้คู่สัญญาชำระดอกเบี้ยผิดในอัตราที่เป็นธรรมตามกฎหมายว่าด้วยสัญญาไม่เป็นธรรมอยู่แล้ว</p>	<p>- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาความเห็นของสถาบันการเงินของรัฐ ๑ แห่ง ในสมาคมสถาบันการเงินของรัฐแล้ว เห็นว่าข้อตกลงที่ให้เจ้าหนี้สามารถเรียกดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผิดนัดได้จากต้นเงินที่เหลือทั้งหมดของหนี้ นั้น เป็นข้อตกลงที่ไม่เป็นธรรมและสร้างภาระแก่คู่สัญญาเกินสมควรดังเช่นที่มีการกำหนดไว้ในสัญญาให้สินเชื่อบางประเภทที่เจ้าหนี้มีอำนาจต่อรองสูงกว่าลูกหนี้มาก จึงควรมีการกำหนด</p>

ประเด็น	ความคิดเห็นและข้อสังเกต	คำชี้แจง
		วิธีการคิดดอกเบี้ยผิคนัดที่มีความชัดเจนและเป็นธรรมยิ่งขึ้น
	<p>๔.๓ หน่วยงาน ๔ หน่วย แสดงความคิดเห็นและมีข้อสังเกตต่อร่างแก้ไขเพิ่มเติมฯ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - สภาอุตสาหกรรม และสมาคมการค้าผู้ประกอบการธุรกิจสินเชื่อทะเบียนรถมีข้อสังเกตว่า ถ้อยคำในร่างมาตรา ๒๒๔/๑ อาจทำให้เข้าใจได้ว่า เจ้าหน้าที่จะเรียกดอกเบี้ยทั้งหมดตามสัญญาได้เฉพาะจากเงินต้นของงวดที่ลูกหนี้ผิคนัดเท่านั้น ซึ่งมีผลให้เรียกดอกเบี้ยปกติจากเงินต้นในงวดอื่นไม่ได้ จึงเสนอให้แก้ไขข้อความของมาตรา ๒๒๔/๑ เป็น “<u>เจ้าหน้าที่จะเรียกดอกเบี้ยผิคนัดในระหว่างเวลาผิคนัดได้เฉพาะจากเงินต้นของงวดที่ลูกหนี้ผิคนัด</u>” เพื่อให้เกิดความชัดเจนว่ามาตรา ๒๒๔/๑ กำหนดเรื่องการคิดดอกเบี้ยผิคนัดเท่านั้น ไม่รวมถึงการคิดดอกเบี้ยปกติ - สมาคมไฟฟ้าไฟแนนซ์ฯ เสนอให้แก้ไขถ้อยคำในร่างที่ว่า “<u>ผ่อนชำระหนี้เป็นงวด</u>” เป็น “<u>ผ่อนชำระต้นเงินเป็นงวด</u>” เพื่อป้องกันปัญหาการตีความว่าการผ่อนชำระนั้นเป็นการผ่อนต้นเงินหรือดอกเบี้ย - สมาคมการค้าผู้ประกอบการธุรกิจสินเชื่อทะเบียนรถเสนอให้กำหนดบทเฉพาะกาลให้ใช้ร่างมาตรา ๒๒๔/๑ กับการคิดดอกเบี้ยผิคนัดในสัญญาที่ได้ทำขึ้นหลังวันที่กฎหมายมีผลใช้บังคับ เนื่องจากการกำหนดให้ใช้กับสัญญาที่ทำขึ้นก่อนวันที่กฎหมายมีผลใช้บังคับ จะทำให้การปรับระบบงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเจ้าหน้าที่มีความยุ่งยากมาก 	<ul style="list-style-type: none"> - สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาความเห็นและข้อสังเกตของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้ว มีความเห็นว่าถ้อยคำที่กำหนดในร่างมีความชัดเจนแล้ว และการแก้ไขถ้อยคำตามที่เสนออาจทำให้เจ้าหน้าที่และลูกหนี้อาจเข้าใจผิดได้ว่าสามารถคิดดอกเบี้ยซ้อนดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผิคนัดได้ - สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาความเห็นของสมาคมการค้าผู้ประกอบการธุรกิจสินเชื่อทะเบียนรถแล้ว เห็นว่าควรกำหนดบทเฉพาะกาลให้ใช้ร่างมาตรา ๒๒๔/๑ กับการคิดดอกเบี้ยในงวดที่ถึงกำหนดเวลาชำระ เพื่อช่วยเหลือลูกหนี้ที่มีภาระหนี้สินอันสืบเนื่องมาจากปัญหาสภาวะการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) ที่เป็นผลมาจากสัญญาที่ทำขึ้นก่อนพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
	<p>๔.๔ ความเห็นของประชาชนทั่วไปที่ร่วมแสดงความคิดเห็น ผ่าน Google Form มีประเด็นดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่เห็นด้วยที่กำหนดให้ข้อตกลงที่ขัดกับกฎหมายเป็นโมฆะ เนื่องจากความตกลงระหว่างเจ้าหน้าที่กับลูกหนี้ควรตั้งอยู่บนหลักอิสระทางแพ่งและหลักเสรีภาพในการทำสัญญาเป็นสำคัญ 	<ul style="list-style-type: none"> - สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาความเห็นและข้อสังเกตของประชาชนทั่วไป และได้นำความ

ประเด็น	ความคิดเห็นและข้อสังเกต	คำชี้แจง
	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่ควรบังคับใช้มาตรานี้กับสัญญาที่ทำขึ้นก่อนกฎหมายใช้บังคับ จะทำให้เจ้าหนี้เสียเปรียบเกินไป เพราะขณะที่ทำสัญญาเจ้าหนี้กำหนดอัตราดอกเบี้ยในสัญญาโดยเข้าใจว่าจะสามารถคิดดอกเบี้ยเมื่อผิดนัดในจากฐานทั้งหมดได้ - เห็นด้วยในหลักการ หากลูกหนี้ไม่ได้ตั้งใจผิดนัด โดยผิดนัดเพียงบางงวดก็ควรให้เรียกดอกเบี้ยได้เฉพาะจากต้นเงินในงวดนั้น แต่หากเป็นกรณีลูกหนี้ผิดนัดโดยจงใจที่จะไม่ชำระหนี้ก็เลยจะทำให้เจ้าหนี้ได้รับความเสียหายมาก เจ้าหนี้จึงควรเรียกดอกเบี้ยผิดนัดได้จากทั้งจำนวน ทั้งนี้ อาจกำหนดเป็นจำนวนงวดที่ผิดนัดขั้นต่ำ เช่น หากผิดนัดติดต่อกันเกิน ๓ งวด ให้เจ้าหนี้สามารถเรียกดอกเบี้ยจากฐานเงินต้นทั้งหมดได้ - การกำหนดเช่นนี้ จะทำให้ลูกหนี้มีโอกาสที่จะผิดนัดเจ้าหนี้บ่อยครั้งขึ้นเพราะดอกเบี้ยผิดนัดชำระหนี้ที่น้อยกว่าเดิม ทำให้ลูกหนี้ไม่เกรงกลัวในการผิดนัดชำระหนี้ ทางเจ้าหนี้เองก็ย่อมเดือดร้อนจากการไม่ชำระหนี้ของทางลูกหนี้ด้วย จึงเห็นว่าไม่ควรเพิ่มร่างมาตรานี้ - ควรกำหนดแนวทางการตีความของร่างมาตรานี้ให้ชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิทธิของเจ้าหนี้ในการเรียกคืนหนี้ก่อนครบกำหนดชำระ (Acceleration) ตัวอย่างเช่น หากในสัญญากำหนดว่าถ้าลูกหนี้ผิดนัดค้างงวดใดงวดหนึ่ง เจ้าหนี้มีสิทธิเรียกหนี้ที่ค้างทั้งหมดคืนได้ก่อนกำหนด และสามารถคิดดอกเบี้ยผิดนัดจากต้นเงินของจำนวนที่เรียกคืนได้ทั้งหมด โดยไม่ขัดกับมาตรานี้ - มีข้อกังวลว่าการทำสัญญากู้ยืมเงินในรูปแบบวงเงิน โดยคู่สัญญาเข้าทำสัญญากู้ยืมเงินในลักษณะเป็นวงเงินหลายวงเงิน (Multi-Tranche Loans) ในสัญญาเดียวกัน จะถือว่าคู่สัญญามีเจตนาเลี่ยงมาตรา ๒๒๔/๑ หรือไม่ เช่น หากมีการทำสัญญากู้ยืมเงินในรูปแบบการแบ่งเป็นวงเงินหลายวงเงิน แต่ละวงเงินต่างมีวันถึงกำหนดชำระเพียงครั้งเดียวตามที่จะตกลงกัน ไม่ควรถูกตีความว่าเป็นการตกลงที่ขัดกับร่างมาตรา ๒๒๔/๑ นี้ เพราะการแบ่งการให้เงินกู้ยืมเป็นวงเงินกับการแบ่งชำระคืนเงินกู้ยืมเป็นงวดนั้น มีเหตุผลและความมุ่งหมายต่างกัน - อาจเกิดผลกระทบต่อการศึกษาผิดนัดในตราสารหนี้ประเภททยอยชำระคืนเงินต้น ดังนี้ (๑) กรณีเป็นตราสารหนี้แบบปกติที่มีการจ่ายดอกเบี้ยเป็นงวด หากมีการผิดนัดชำระหนี้ดอกเบี้ยงวดที่จ่าย เนื่องจากไม่มีการแบ่งทยอยชำระคืนเงินต้น จึงไม่ถือว่าเป็นกรณีที่มีการ 	<p>คิดเห็นมาใช้ในการพิจารณาปรับปรุงร่างฯ แล้ว</p>

ประเด็น	ความคิดเห็นและข้อสังเกต	คำชี้แจง
	<p>ผ่อนชำระเป็นงวด ดังนั้น การคำนวณดอกเบี้ยผิมนัดจะคิดจากเงินต้นทั้งหมดนับแต่วันผิมนัดชำระ</p> <p>(๒) กรณีเป็นตราสารหนี้ประเภททยอยชำระคืนเงินต้น (Amortizing Bond) หากมีการผิมนัดชำระหนึ่งงวดใดงวดหนึ่ง จะเข้าเงื่อนไขตามตามมาตรา ๒๒๔/๑ ซึ่งจะทำให้คิดดอกเบี้ยผิมนัดได้เฉพาะเงินต้นของงวดที่ผิมนัดนั้น ทั้งนี้ ข้อกำหนดสิทธิของตราสารหนี้กำหนดว่าการผิมนัดชำระเพียงงวดใดงวดหนึ่ง จะถือว่าตราสารหนี้ทั้งหมด “ผิมนัดชำระ”</p> <p>(๓) หากตราสารหนี้ทยอยคืนเงินต้นมีการเรียกให้หนึ่งงวดที่ยังไม่ถึงกำหนดชำระถึงกำหนดชำระโดยพลัน (Acceleration) ก็จะทำให้เจ้าหนี้สามารถเรียกดอกเบี้ยผิมนัดในเงินต้นทั้งหมด</p>	
๕. อื่น ๆ	<p>๕.๑ หน่วยงาน ๕ หน่วย แสดงความคิดเห็นและมีข้อสังเกตอื่น ๆ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - สำนักงานศาลยุติธรรมมีข้อสังเกตว่า แม้นาการแห่งประเทศไทยจะประกาศอัตราดอกเบี้ยตามร่างแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ และมาตรา ๒๒๔ ในราชกิจจานุเบกษา แต่ก็ไม่ใช้กฎหมายที่ศาลจะรู้เองได้แต่เป็นข้อเท็จจริงที่เจ้าหน้าที่ซึ่งส่วนใหญ่เป็นโจทก์ที่ยื่นฟ้องลูกหนี้จะต้องนำสืบตามแนวคำพิพากษาศาลฎีกา ดังนั้น ควรจัดให้มีช่องทางที่ประชาชนทั่วไปจะสามารถสืบค้นอัตราดอกเบี้ยได้สะดวกกว่าการสืบค้นจากราชกิจจานุเบกษา - กรมบังคับคดีเห็นว่าควรกำหนดให้ธนาคารแห่งประเทศไทยดำเนินการประกาศอัตราดอกเบี้ยตามร่างมาตรา ๗ และร่างมาตรา ๒๒๔ ในสื่ออิเล็กทรอนิกส์สาธารณะด้วย เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ง่ายและสะดวกยิ่งขึ้น - หอการค้าไทยฯ มีข้อสังเกตว่าอัตราดอกเบี้ยตามร่างมาตรา ๗ และร่างมาตรา ๒๒๔ ที่แก้ไขเพิ่มเติมจะต้องเป็นอัตราดอกเบี้ยที่ไม่ต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยที่ลูกหนี้ได้รับจากการลงทุนในสถาบันการเงินรูปแบบอื่น เพราะจะส่งผลให้ลูกหนี้ประวิงเวลาการชำระหนี้ 	<p>- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาความเห็นและข้อสังเกตของประชาชนทั่วไป และได้นำความคิดเห็นมาใช้ในการพิจารณาปรับปรุงร่างฯ แล้ว</p> <p>- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาความเห็นและข้อสังเกตอื่น ๆ ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้ว และได้นำความคิดเห็นมาใช้ในการพิจารณาปรับปรุงร่างฯ แล้ว</p>

ประเด็น	ความคิดเห็นและข้อสังเกต	คำชี้แจง
	<p>- สมาคมสถาบันการเงินของรัฐเสนอให้พิจารณาหลักการอื่น ๆ เช่น การธนาคารเพื่อความยั่งยืน (Sustainable Banking) ประกอบการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายในครั้ง นี้ และอาจมีความจำเป็นที่จะต้องแก้ไขกฎหมายฉบับอื่นนอกจากประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ด้วย</p> <p>- สมาคมไฟโไฟแนนซ์ฯ เสนอให้มีการจัดประชุมหรือสัมมนาหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดความเข้าใจต่อร่างฯ ที่ชัดเจน และรับฟังความคิดเห็นโดยมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน</p> <p>๕.๒ ความเห็นของประชาชนทั่วไปที่ร่วมแสดงความคิดเห็น ผ่าน Google Form มีประเด็นดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับตราสารหนี้ ดังนี้ ๑) ร่างมาตรา ๗ มีข้อสังเกตเกี่ยวกับวิธีการปรับใช้กับตราสารหรือสัญญาที่มีการกำหนดอัตราดอกเบี้ยแฝง เช่น ตราสารหนี้ที่ไม่มีการจ่ายดอกเบี้ย (zero-coupon bond) ซึ่งมีได้ระบุดอกเบี้ยไว้ชัดเจนแต่แฝงอยู่ในส่วนลด จะพิจารณาว่าเป็นกรณีตามร่างมาตรา ๗ หรือไม่ ๒) ร่างมาตรา ๒๒๔ มีข้อสังเกตว่า ในตลาดทุนผู้ออกหลักทรัพย์ที่จะต้องชำระหนี้ตามตราสาร มีลักษณะเป็นกิจการขนาดใหญ่ เช่น บริษัทจดทะเบียน ในขณะที่ผู้ลงทุนซึ่งเป็นเจ้าหนี้ (กว่าร้อยละ ๕๐) มีลักษณะเป็นผู้ลงทุนรายย่อย ดังนั้น การปรับปรุงอัตราดอกเบี้ยผิวดินดังกล่าวจึงอาจส่งผลกระทบต่อประชาชนที่ลงทุนในตราสารที่ผิวดินชำระหนี้ ให้ได้รับความเดือดร้อนจากกิจการที่ผิวดินและได้รับดอกเบี้ยผิวดินที่น้อยลงกว่าที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดสิทธิ ฌ ขณะที่ลงทุน - ควรออกเป็นกฎหมายมาใช้บังคับโดยเร็ว เนื่องจากถ้าเจ้าหนี้ก็สามารถคิดดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ตามกฎหมายเดิมไปตลอดได้ ยิ่งเฉพาะในช่วงโควิดมีลูกหนี้ผิวดินจำนวนมาก การออกกฎหมายช้าจะไม่เป็นธรรมกับลูกหนี้ - เห็นด้วยกับการแก้อัตราดอกเบี้ยให้เป็นอัตราลอยตัว แต่กฎหมายเขียนยากมาก อยากให้เขียนให้เข้าใจและใช้ได้ง่ายกว่านี้ เพราะกฎหมายควรจะมีคำแนะนำที่ง่าย ไม่ยุ่งยากซับซ้อน - เดิมมาตรา ๒๒๔ กำหนดอัตราดอกเบี้ยผิวดินไว้ชัดเจน ทำให้คู่ความในคดีไม่ต้องนำสืบถึงอัตราดอกเบี้ยปกติและอัตราดอกเบี้ยผิวดิน เพราะเป็นข้อกฎหมายที่ศาลวินิจฉัยได้เอง เพียงแค่นำสืบว่าเป็นหนี้เงินผิวดินเท่านั้น แต่การที่ร่างฯ ที่แก้ไขใหม่กำหนดให้ ธปท. ประกาศอัตราดอกเบี้ยนั้น มีปัญหาว่าประกาศ ธปท. ดังกล่าวจะถือเป็นข้อเท็จจริงที่คู่ความต้องนำสืบหรือไม่ หากเป็นข้อเท็จจริงศาลจะไม่อาจทราบได้เอง และจะทำให้การดำเนินคดีเกี่ยวกับหนี้เงินทุกคดีต้องนำสืบประกาศ ธปท. อันอาจทำให้เจ้าหนี้ทั่วไปที่ไม่ใช่สถาบัน 	<p>- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาความเห็นและข้อสังเกตอื่น ๆ ของประชาชนทั่วไป และได้นำความคิดเห็นมาใช้ในการพิจารณาปรับปรุงร่างฯ แล้ว</p>

ประเด็น	ความคิดเห็นและข้อสังเกต	คำชี้แจง
	<p>การเงินได้รับความเดือดร้อนเนื่องจากไม่ได้นำสืบ จึงไม่ได้รับดอกเบี้ยตามคำพิพากษา จึงควรกำหนดแนวทางการดำเนินคดีเกี่ยวกับร่างมาตราที่เสนอแก้ไขให้ชัดเจนด้วยว่าจะให้ศาลดำเนินกระบวนการพิจารณาในส่วนนี้อย่างไร</p> <ul style="list-style-type: none"> - มาตราในร่างฯ ไม่ครอบคลุมอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน ทั้งธนาคาร หรือ FICO ที่อยู่ภายใต้กฎหมายเฉพาะ อยากให้มีการควบคุมดอกเบี้ยดังกล่าวไม่ให้สูงเกินควรด้วยเช่นกัน (ปัจจุบันดอกเบี้ยบัตรเครดิต ร้อยละ ๑๘-๒๔ ต่อปี ซึ่งสูงมาก และ FICO คิดอัตราดอกเบี้ย ร้อยละ ๒-๓ ต่อเดือน หรือถึงร้อยละ ๒๔-๓๖ ต่อปี) 	
	<p>๕.๓ ความเห็นของประชาชนทั่วไปที่ร่วมแสดงความคิดเห็นผ่านระบบกลาง มีประเด็นดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - การลดอัตราดอกเบี้ยจะช่วยในกรณีคนที่อาจจะโดนทำสัญญาโดยไม่ได้มีความรู้กฎหมายมากนัก ซึ่งก็เป็นการดี แต่อย่างไรก็ตาม อาจจะไม่ช่วยให้กรณีที่มีการกำหนดดอกเบี้ยอยู่แล้ว ส่วนตัวเห็นว่าควรจะมีการลดอัตราดอกเบี้ยสูงสุดที่กฎหมายอนุญาตด้วยให้ต่ำลงมาอีก เพื่อให้สอดคล้องกับดอกเบี้ยเงินฝากมากกว่านี้ - ควรพิจารณาแก้ไขมาตรา ๖๕๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่กำหนดว่า “ท่านห้ามมิให้คิดดอกเบี้ยเกินร้อยละสิบห้าต่อปี ถ้าในสัญญากำหนดดอกเบี้ยเกินกว่านั้น ก็ให้ลดลงมาเป็นร้อยละสิบห้าต่อปี” ไปในคราวเดียวกันว่าการกำหนดดอกเบี้ยขั้นสูงร้อยละสิบห้าต่อปียังมีความเหมาะสมหรือไม่ สูงเกินไปหรือไม่เมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ ที่ใกล้เคียงกับไทย เนื่องจากปัญหาของการคิดดอกเบี้ยในอัตราสูงนั้น ส่วนใหญ่เป็นการคิดดอกเบี้ยที่มีการกำหนดอัตราไว้อย่างชัดเจน มากกว่าการไม่กำหนดอัตราดอกเบี้ย - อยากให้พิจารณาควบคุมเกี่ยวกับค่าธรรมเนียมเพิ่มเติมจากเงินกู้และดอกเบี้ยด้วย - เป็นการแก้ไขที่ควรทำให้เกิดความเป็นธรรมที่ล่าช้ามานานมากแล้ว สมควรดำเนินการโดยเร่งด่วน 	<ul style="list-style-type: none"> - สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้พิจารณาความเห็นและข้อสังเกตอื่น ๆ ของประชาชนทั่วไป และได้นำความคิดเห็นมาใช้ในการพิจารณาปรับปรุงร่างฯ แล้ว